

2019-24-0152-00070

Skrivelse af 22. maj 2019 fra Sydøstjyllands Politi

Ved Fødevarestyrelsens kontrolbesøg i en svinebesætning fandtes flere syge og tilskadekomne svin, herunder 2 svin med alvorligt halebid og et svin med et stort brok med sårdannelse. Svinene var ikke konsekvent placeret i sygesti og adskilt fra andre svin, ligesom dyrene ikke var underkastet relevant behandling.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt ovennævnte lægges til grund, kan Rådet da udtale sig om, hvor længe grisene *c*, *e* og *j* har haft de nævnte lidelser?

Svar ad 1:

Af Fødevarestyrelsens anmeldelse, der var baseret på et kontrolbesøg i besætningen d. 2. maj 2017, fremgår det for gris *c*, at *"Grisen kunne ikke rejse sig, og var desuden halebidt og lam samt følelsesløs i bagparten. Højre forben var kraftig fortykket, og der var sår på."* Tilstanden er illustreret i foto nr. 5 og nr. 6. Der foreligger ikke en detaljeret beskrivelse af de udviklede sygdomstegn. På foto 5 og 6 ses en gris liggende på siden med mangel på en betydelig del af halen samt et sår, der er dækket af en sårskorpe. Graden af heling af halebiddet kan ikke vurderes, ligesom varigheden af lammelsestilstanden ej heller kan klarlægges på basis af det fremsendte materiale. Mangel på en så stor del af halen, som det er tilfældet hos gris *c*, og som er dækket af en ikke blødende sårskorpe, kan have en varighed fra enkelte dage til uger.

Ved kontrolbesøget fandtes gris *e* *"kraftig springhalt på venstre forben. Grisen var desuden halebidt. Halen var hævet og rød som tegn på infektion (betændelse). Selve halespidsen var nekrotisk (dødt væv)"*. Tilstanden er illustreret i foto nr. 4. Graden af heling af halebiddet kan ikke vurderes, ligesom varigheden af haltheden ej heller kan klarlægges på basis af det fremsendte materiale.

Ved kontrolbesøget fandtes hos gris *j* et brok på navlestedet. Tilstanden beskrives i anmeldelsen som *"Brok cirka 25-30 cm. På brokket var der et sår, cirka 12-14 cm. Grisen var bevægelseshæmmet"*. Tilstanden er illustreret i foto nr. 8 og 9. Et navlebrok, svarende til hvad der ses hos gris *j*, udvikles over nogle uger, hvor det gradvist øges i størrelse. Afhængig af især grisens højde, brokkets højde og beskaffenhed af underlagt kan især den nederste flade af broksækken blive udsat for slid, der eventuelt kan resultere i sårdannelse. Gris *j* har et sår på undersiden af broksækken svarende til, hvad der ses ved slid mod underlaget. Der kan ikke på baggrund af sagens akter gives en nøjagtig aldersbestemmelse af selve såret, men det vurderes at have en alder fra få dage til nogle uger. Såret kan have udviklet sig løbende efterhånden som broksækken er blevet større, hvorved området med slid mod underlaget er blevet større, men dette afhænger bl.a. af, hvilket underlag grisen har haft i perioden.

Spørgsmål 2:

Såfremt ovennævnte lægges til grund, kan Rådet da udtale sig om, hvor længe grisene *c*, *e* og *j* har befundet sig i den tilstand/med det udseende, som blev konstateret på kontroldagen?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Såfremt ovennævnte lægges til grund, har grisene *c*, *e* og *j* derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3:

Følgende fremgår af anmeldelsen:

Vedrørende svin *c*, at ”*Der var tale om en gris, der ikke kunne rejse sig på grund af lammelse i bagparten. Den var følelsesløs i bagparten, og den var desuden halebidt. Grisen var ikke i medicinsk behandling, og den var placeret i en sygesti med manglende blød bund*”.

Vedrørende svin *e*, at ”*Der var tale om en kraftig springhalt gris (venstre forben). Grisen var desuden halebidt. Halen var hævet og rød som tegn på infektion. Selve halespidsen var nekrotisk. Det er embedsdyrlægens vurdering, at der var tale om en længerevarende lidelse, hvor behandling var udsigtsløs. Grisen var placeret i en almindelig sti med raske grise omkring sig. Den var ikke i medicinsk behandling.*”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyret tilses mindst en gang om dagen.

Lægges ovennævnte samt det medsendte billedmateriale til grund, finder Rådet, at svin *c* og *e*'s situation for længst under de daglige tilsyn burde have været opdaget og afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at de blev isoleret i sygesti med blød bund, tilset af dyrlæge med henblik på nærmere undersøgelse og iværksættelse af relevant behandling eller aflivning. Dyrenes tilstand har været tydelig og let erkendelig.

Under sygdomsforløbet i besætningen har svin *c* været udsat for høj grad af smerte, lidelse og angst samt væsentlig ulempe og er herunder ikke blevet passet og plejet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer, og svin *e* har været udsat for mindst betydelig

grad af smerte, lidelse og angst samt væsentlig ulempe og er herunder ikke blevet passet og plejet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svin c i besætningen under sygdomsforløbet har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. punktum og stk. 3, 1. punktum.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at svin e i besætningen under sygdomsforløbet har været udsat for mindst uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1, 1. punktum og stk. 3, 1. punktum.

Vedrørende svin j, at *”Der var tale om en gris, der havde et stort brok, ca. 25-30 cm. På brokket var et sår på 12-14 cm. Grisen var bevægelseshæmmet.... Grisen var placeret i en almindelig sti med raske grise omkring sig og med normal belægningsgrad og uden blød bund. Det fremgår ikke nærmere, om grisen var i medicinsk behandling. Det er embedsdyrlægens vurdering, at der var tale om en længerevarende lidelse, hvor behandling var udsigtsløs”*.

Rådet finder, at svin med store brok eller brok med begyndende sårdannelse straks skal flyttes til sygesti med et tykt lag strøelse og lav belægning. Her skal de løbende underlægges omhyggelig vurdering ved de daglige tilsyn. Såfremt tilstanden ikke forbedres, skal dyrene tilses af en dyrlæge og behandles eller aflives.

Lægges ovennævnte samt vedlagte billedmateriale til grund, finder Rådet, at svinets tilstand ved de daglige tilsyn har været tydelig og let erkendelig, og at dets situation for længst skulle have været afhjulpet, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved, at det var blevet anbragt i en korrekt indrettet sygesti med et tykt lag strøelse, løbende var blevet underlagt omhyggelig vurdering og rettidig indgriben inden lidelsen fik det ovenfor beskrevne omfang. Dyret har under opholdet i besætningen været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom det ikke er behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dets behov.

Rådet finder, at svinet har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 4:

Såfremt sagen i øvrigt giver Rådet anledning til bemærkninger, bedes disse ligeledes anført i Rådets svar.

Svar ad 4:

Graden af uforsvarlig behandling for gris e afhænger ud over tilstandenes sværhedsgrad også af tiden, de pågældende dyr har haft lidelserne. Varigheden af tilstandene har ikke kunnet fastlægges ud fra sagens akter, hvorfor Rådet anvender formuleringen ”mindst uforsvarlig behandling”, da det

ikke kan afvises, at tilstandene har været af enkelte eller få dages varighed. Såfremt tilstandene er af længere varighed end enkelte/få dage, ville Rådet betragte det som groft uforsvarlig behandling.

Der henvises desuden til Rådets udtalelse af 2. december 2008 om store/komplicerede navle- eller lyskebrok.

Afgørelse:

Tiltalte besætningsejer blev straffet med bøde på 20.000 kr. for overtrædelse af dyreværnslovens § 28, stk. 9, jf. stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 1 og § 2.